

Daria Zawiałow, Mania

W szarych blokach
Tłoczą się spojrzenia
Każde opowiada o tęsknocie słów
Wypłakane łzy im rozplývają się
im rozplývają się

jak ominąć wszystkie złe ukłony
każdy patrzy na mnie ciężko
spode łba
nad przepaścią myśli
przeskakuję znów
tak, przeskakuję znów

nie wiem jak
nie smucić się aż tak
lecieć w dół i nie rozbić się na pół
czuje jak ucieka spod nóg świat
każde z was
patrzy mi na twarz
mocno tak
bym poczuła co to strach
czuję jak
ucieka spod nóg świat

patrzę jak litery stają w ogniu
system nienawiści stale wskrzesza żar
wystukują mi tysiące tępych słów
atakują, grożą znów

jak ominąć każde złe życzenie?
kiedy godność mi uciska
łamie w pół
czuje cały świat mnie zabiera znów
koduje mnie pod klucz

nie wiem jak
nie smucić się aż tak
lecieć w dół i nie rozbić się na pół
czuje jak ucieka spod nóg świat
każde z was
patrzy mi na twarz
mocno tak
by zagasić to co mam
czuję jak
ucieka spod nóg świat

zaraz ze smyczy spuszczę lęk
złapie oddech i usunę się
usunę się
pójdę w dobrą stronę, wiem
szukam gruntu
dziś nie zgubi się
nie zgubi się